

Enskild motion

## Motion till riksdagen 2015/16:3008

av Helena Lindahl och Anders Ahlgren (båda C)

### Den högre utbildningens samverkan med näringslivet samt hur frågan om anställningsbarhet hanteras

---

#### **Förslag till riksdagsbeslut**

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att anslagen till universitet och högskolor i fortsättningen ska öronmärkas med ett anslag som avser fullföljandet av uppgiften om samverkan med näringslivet och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kommande utvärderingar av universitet och högskolor som Universitetskanslersämbetet (UKÄ) får i uppdrag att genomföra också tar fasta på att se hur frågan om anställningsbarhet hanteras, och riksdagen tillkännager detta för regeringen.

#### **Motivering**

Universitet och högskolor är en viktig kraft i det moderna samhällets utveckling. Dessa förser näringsliv och arbetsmarknad med kunskap och kompetens genom forskning och utbildning. En samverkan och en nära koppling mellan den högre utbildningen och omgivande samhälle är därför av största vikt. Politiska ansträngningar har också gjorts i denna riktning i syfte att stärka denna koppling. Det första tydliga steget på den här vägen är den så kallade tredje uppgiften. År 1977 lagstodgades ett krav på att de högre lärosätena ska samverka och informera det omgivande samhället om sin verksamhet. Så sent som 2009 skärptes kraven till att lärosätena även ska ”... verka för att forskningsresultat tillkomna vid högskolan kommer till nytta”.

Den andra insatsen har utvecklats genom det europeiska samarbetet för högre utbildning, den så kallade Bolognaprocessen. Denna syftar till att främja studenternas rörlighet och anställningsbarhet för att stärka Europas konkurrenskraft. Just

anställningsbarhet utgör därför ett av de övergripande examensmålen som framtagits inom ramen för Bolognaprocessen.

Tyvärr tycks inte dessa två insatser fått något större genomslag inom den högre utbildningen. Anledningar till detta står att finna i att incitament för lärosätena att arbeta med dessa saknas.

Den tredje uppgiften är ofinansierad, det vill säga inget anslag utgår för att sköta denna, vilket innebär att lärosätena själva måste söka finansiering för denna. Vidare upplevs uppgiften inte meriterande för lärosätenas forskare. Sammantaget innebär detta att uppgiften ges låg prioritet.

Universitetskanslersämbetet (UKÄ) är den statliga myndighet som bland annat bedriver kvalitetssäkring av högskoleutbildning samt granskning av effektivitet på högskoleområdet. Myndigheten styrs av regeringen som via en instruktion beskriver myndighetens ansvarsområden och vilka uppgifter den ska utföra.

Bolognaprocessens mål om anställningsbarhet täcks bristfälligt av formuleringarna i Högskoleförordningens generella examensmål. Vidare har dessa mål inte uppmärksamrats i UKÄ:s (tidigare Högskoleverket) kvalitetsgranskningar av hur examensmålen infrias i den högre utbildningen vilket bland annat påpekats av Riksrevisionen.

Det är ganska uppenbart att utan en tydligare styrning åstadkoms inte den ändring som beslutet om den tredje uppgiften om ökad anställningsbarhet ger uttryck för.

Sålunda är det önskvärt:

att anslagen till universitet och högskolor i fortsättningen öronmärks med ett anslag som avser fullföljandet av uppgiften om samverkan med näringslivet, att kommande utvärderingar av universitet och högskolor som UKÄ uppdras att genomföra tar fasta på att se hur frågan om anställningsbarhet hanteras.

*Helena Lindahl (C)*

*Anders Ahlgren (C)*